

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818201136
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5818201136.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v právnej veci navrhovateľa - manžela: K. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. č. XXX, právne zastúpený: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners, s. r. o., so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1735/29, proti odporkyni - manželke: Mgr. F. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. č. XXX, toho času H. XXX/XX, Y. Y., o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom: D. H., nar. XX.XX.XXXX a K. H., nar. XX.XX.XXXX, maloleté deti zastúpené kolíznym opatrovníkom: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, Námestie A. Bernoláka 381/4, Námestovo, IČO: 30 794 536, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 1P/24/2018-803 zo dňa 12. decembra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku III., ktorým uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu mal. K., nar. XX.XX.XXXX sumou 200,- eur mesačne **m e n í t a k**, že otec je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletej K., nar. XX.XX.XXXX sumou **v o v ý š k e** 140,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej s účinnosťou odo dňa právoplatnosti rozsudku o rozvode.

Rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku V., ktorým upravil styk otca s mal. K., nar. XX.XX.XXXX, **m e n í t a k**, že otec je o p r á v n e n ý stretávať sa s maloletou K., nar. XX.XX.XXXX každý nepárny víkend od piatku od 17.00 hod. do nedele 15.00 hod. **t a k**, že dieťa si vyzdvihne a odovzdá v mieste bydliska matky a v stanovenom dni a čase vráti maloletú matke v mieste jej bydliska.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku VI., ktorým otcovi maloletého D. H., nar. XX.XX.XXXX uložil povinnosť umožniť maloletému telefonický kontakt s matkou maloletého, **m e n í t a k**, že otec maloletého D. H., nar. XX.XX.XXXX je p o v i n n ý umožniť maloletému trikrát do týždňa, a to v utorok, štvrtok a nedeľu od 20:00 hod. do 20:30 hod. telefonický kontakt s matkou maloletého.

Vo zvyšnej časti rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II., III., IV., V. a VII. **p o t v r d z u j e**.

Vo výroku I., ktorým súd prvej inštancie rozviedol manželstvo K. H., nar. XX.XX.XXXX a Mgr. F. H., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX v G., zapísané v knihe manželstiev vedenej Matričným úradom E., zväzok XX, ročník XXXX, na strane XX, pod por. č. XX. zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozviedol manželstvo navrhovateľa (ďalej tiež „otec“) K. H., nar. XX.XX.XXXX a odporkyne (ďalej tiež „matka“) Mgr. F. H., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX v G., zapísané v knihe manželstiev vedenej Matričným úradom E., zväzok XX, ročník XXXX, na strane XX, pod por. č. XX (výrok I.). Maloletého D., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvoje manželstva zveril do osobnej starostlivosti otca a maloletú K., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvoje manželstva do osobnej starostlivosti matky. Obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok (výrok II.). Matke uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého D., nar. XX.XX.XXXX sumou vo výške 60,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca maloletého. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej K., nar. XX.XX.XXXX sumou vo výške 200,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej (výrok III.). Matka maloletého D. H., nar. XX.XX.XXXX je oprávnená do 13.02.2020 stretávať sa s maloletým každý páry vikend v roku v čase od soboty od 10:00 hod. do 18:00 hod., kedy si maloletého prevezme v mieste bydliska jeho otca s tým, že v prípade, ak by mal maloletý v tento deň súťaž, je otec maloletého povinný matku o tejto skutočnosti informovať minimálne 24 hodín vopred a v takomto prípade bude styk realizovaný nasledujúci deň v čase od 10:00 hod., kedy si maloletého matka prevezme v mieste bydliska jeho otca, do 15:00 hod., kedy maloletého odovzdá otcovi v O. H. na adrese N. J. XXXX. Od 13.02.2020 je matka oprávnená stretávať sa s maloletým každý páry vikend v roku v čase od piatku od 19:00 hod., kedy si matka prevezme maloletého od otca v O. H. na adrese N. J. XXXX, do nedele do 15:00 hod., kedy maloletého odovzdá otcovi v O. H. na adrese N. J. XXXX. Počas vianočných, novoročných sviatkov, jarných a letných prázdnin matka je oprávnená stretávať sa s maloletým D., nar. XX.XX.XXXX - počas vianočných sviatkov v párnom roku vždy od 13.00 hod. dňa 23.12. do 17.00 hod. dňa 25.12.; - počas novoročných sviatkov v nepárnom roku vždy od 10.00 hod. dňa 31.12. do 17.00 hod. 03.01.; - počas veľkonočných sviatkov v nepárnom roku vždy od veľkého piatku od 10:00 hod. do veľkonočného pondelka do 17:00 hod; - počas letných prázdnin prvé dva júlové týždne od pondelka od 10.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a prvé dva augustové týždne od pondelka od 10.00 hod. do nedele do 18.00 hod. tak, že mal. dieťa si vyzdvihne v mieste bydliska otca a v stanovenom dni a čase vráti maloletého otcovi v mieste jeho bydliska; - otec maloletého dieťaťa je povinný maloleté dieťa na styk s matkou riadne pripraviť a v určenom čase a mieste maloleté dieťa riadne pripravené odovzdať matke a matka maloletého dieťaťa je povinná v určenom čase a mieste maloleté dieťa vrátiť otcovi. Rodičia sú povinní bezodkladne navzájom sa informovať o objektívnych prekážkach brániacich uskutočneniu styku s dieťaťom počas stanovenej doby (výrok IV.). Otec je oprávnený stretávať sa s maloletou K., nar. XX.XX.XXXX každý nepáry vikend od piatku od 15.00 hod. do nedele 15.00 hod. tak, že dieťa si vyzdvihne a odovzdá v mieste bydliska matky a v stanovenom dni a čase vráti maloletú matke v mieste jej bydliska. Počas vianočných, novoročných sviatkov, jarných a letných prázdnin otec je oprávnený stretávať sa s maloletou K., nar. XX.XX.XXXX - počas vianočných sviatkov v nepárnom roku vždy od 13.00 hod. dňa 23.12. do 17.00 hod. dňa 25. 12.; - počas novoročných sviatkov v párnom roku vždy od 10.00 hod. dňa 31.12. do 17.00 hod. 03.01.; - počas veľkonočných sviatkov v párnom roku vždy od veľkého piatku od 10:00 hod. do veľkonočného pondelka do 17:00 hod; - počas letných prázdnin druhé dva júlové týždne od pondelka od 10.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a druhé dva augustové týždne od pondelka od 10.00 hod. do nedele do 18.00 hod. tak, že maloleté dieťa si vyzdvihne v mieste bydliska matky a v stanovenom dni a čase vráti maloletú matke v mieste jej bydliska; - matka maloletého dieťaťa je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a v určenom čase a mieste maloleté dieťa riadne pripravené odovzdať otcovi a otec maloletého dieťaťa je povinný v určenom čase a mieste maloleté dieťa vrátiť matke. Rodičia sú povinní bezodkladne navzájom sa informovať o objektívnych prekážkach brániacich uskutočneniu styku s dieťaťom počas stanovenej doby (výrok V.). Otcovi maloletého D. H., nar. XX.XX.XXXX uložil súd prvej inštancie povinnosť umožniť maloletému dvakrát do týždňa, a to v utorok a štvrtok od 20:00 hod. do 20:30 hod. telefonický kontakt s matkou maloletého (výrok VI.). Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania (výrok VII.). V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že v danom prípade si manželstvo účastníkov neplní svoj účel (viď čl. 1 Základných zásad Zákona o rodine), ktorý treba vidieť vo vytváraní rodinného prostredia, v ktorom by manželka žili vo vzájomnej zhode, citovom zblížení, poskytujúc si vzájomne podporu a pomoc a vytvárali tak vhodné prostredie na výchovu a starostlivosť o maloleté deti. Z výsluchu oboch účastníkov konania vyplynulo, že po uzavretí manželstva postupne medzi nimi došlo k citovému odcudzeniu, manželka mali iné predstavy o fungovaní manželstva, manželka necítila podporu zo strany manžela, dochádzalo medzi nimi k vzájomným nedorozumeniam a hádkam, ktoré prerástli aj do násilného správania manžela, za čo bol aj právoplatne odsúdený. S poukazom na výsledky vykonaného dokazovania súd prvej inštancie príčiny rozvrátenia manželstva videl v postupnom citovom odcudzení manželov, v postupnej strate dôvery manželky voči manželovi

ohľadom zachovávaní jeho vernosti a tiež aj v manželkinej nevere, keď táto počas trvania manželstva nadviazala mimomanželskú známosť s rodinným, ale najmä manželovým priateľom, pričom všetky tieto skutočnosti vyvrcholili násilím manžela a tým, že v júni 2018 sa manželka odsťahovala bývať k svojmu priateľovi aj s maloletou K.. Od uvedeného času manželka nežijú v spoločnej domácnosti. Dňa 28.06.2019 sa odporckyni narodilo dieťa zo vzťahu s priateľom. Po odchode manželky zo spoločnej domácnosti sa vzťahy medzi účastníkmi zmenili na mimoriadne napäté a nepriateľské. Manželka spolu nevedia komunikovať ani o základných veciach týkajúcich sa svojich spoločných detí. Vzájomne sa obviňujú zo spáchania trestných činov a rôznych schválností, nahrávajú si svoju komunikáciu, ako aj komunikáciu s maloleťmi deťmi, ktorú potom predkladajú konaniam vedených na okresnom súde, ako aj trestným a priestupkovým konaniam, pričom tieto podklady nasvedčujú tomu, že v týchto vzájomných konfrontačných vzťahoch nie sú ušetrené ani maloleté deti. Súd prvej inštancie zistil, že v existujúcich vzťahoch medzi manželmi absentujú základné atribúty, na ktorých je postavený sľub manželstva, a to vernosť, rešpekt a vzájomná dôvera. Preto konštatoval, že rozvod manželstva je hlboký a trvalý, manželka spolu nedokážu komunikovať, a preto manželstvo podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine rozviedol. Keďže s konaním o rozvod manželstva je spojené aj rozhodovanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloleťmi deťom na čas po rozvode, v rámci dokazovania súd prvej inštancie zisťoval aj to, aké sú osobnostné predpoklady rodičov k výkonu rodičovských práv a povinností, ich zárobkové, majetkové pomery, možnosti a schopnosti a napokon vzájomné citové väzby voči maloleťmi deťom, a to všetko z hľadiska potrieb a záujmov samotných detí. Po ustálení skutkového stavu veci a aplikácii príslušných ustanovení Zákona o rodine (§ 24, § 62 a § 75 Zákona o rodine) okresný súd rozhodol tak, že maloletého syna D. zveril do osobnej starostlivosti otca a mal. K. zveril do osobnej starostlivosti matky, pričom prihliadal na aktuálny existujúci vzťah, resp. vzťah, ktorý už medzi rodičmi pretrváva od júna 2018, odkedy matka spolu s dcérou opustili spoločnú domácnosť v obci G. a odvtedy mal. K. žije spolu so svojou matkou a mal. syn D. zostal bývať so svojim otcom. Tiež prihliadal na závery znaleckého dokazovania, z ktorého vyplynulo, že lepšie predpoklady na vykonávanie osobnej starostlivosti o mal. K. má matka, a to aj vzhľadom na nízky vek maloletej, matka sa o maloletú dcéru stará nepretržite od jej narodenia a maloletá má vytvorenú bezpečnostnú väzbu k matke a nakoľko má mal. D. vytvorenú bezpečnostnú vzťahovú väzbu k otcovi, vo vzťahu k matke má ambivalentný postoj a maloletý D. sám verbalizoval, že by chcel bývať u otca, otec má vytvorené lepšie predpoklady na vykonávanie osobnej starostlivosti o maloletého D.. Tiež so správy kolízneho opatrovníka vyplynulo, že obaja rodičia majú vytvorené vhodné bytové a rodinné podmienky na výchovu a starostlivosť o mal. deti a navrhli, aby mal. deti boli zverené tak, že mal. D. bude zverený otcovi a mal. K. bude zverená matke. Striedavá starostlivosť do úvahy neprichádzala, a to vzhľadom stále na odmietavý postoj D. vo vzťahu k matke a striedavej starostlivosti bráni tiež vzdialenosť medzi rodičmi a konfrontačné prostredie medzi rodičmi, absolútna nefunkčnosť vzájomnej komunikácie, rodičia nevedia spolu komunikovať, nevedeli by sa dohodnúť o základných potrebách maloleťmi detí a striedava starostlivosť by bola za daného stavu v neprospech zdravého psychického vývoja detí. Obaja rodičia si musia uvedomiť, že ich konfrontačné správanie nie je na prospech maloleťmi detí, rodičia sú osobami dôležitými v živote detí, pretože výrazne ovplyvňujú ich celkový fyzický, ale aj psychický vývoj, a preto by mali byť dostatočne zrelými, aby záujmy maloleťmi detí nadradili nad svoje vlastné negatívne spracované emócie. Zároveň súd rozhodol, že zastupovať a spravovať majetok detí budú obaja rodičia, nakoľko nemal dôvod obmedziť toto právo druhému rodičovi. Pri určení rozsahu výživného okresný súd vychádzal zo zistených zárobkových a majetkových pomerov oboch rodičov, ich výdavkov a v prípade otca aj zo zistenia, že jeho príjem je vzhľadom na majetok firmy, ktorú vlastní, výsledky jej hospodárenia a výšku osobných nákladov, preukázateľne vyšší, ako sa o tom snažil presvedčiť súd (bližšie vid' bod 15. rozsudku okresného súdu). Súd pri určení výšky výživného prihliadal na schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov, potreby maloleťmi detí primerané ich fyzickému veku a zdravotnému stavu a tiež, aby maloleté deti mali zachovanú zhruba rovnakú životnú úroveň u oboch rodičov. Pričom odôvodnené potreby maloletého dieťaťa zahŕňajú jednak potreby základné: stravovanie, ošatenie, hygiena, školské výdaje, cestovné do školy, pomerná časť nákladov za bývanie, poplatky spojené s príležitostnou liečbou a pod., ako aj potreby v širšej miere prispievajúce k rozvoju osobnosti mladého človeka: kultúra, šport, mimoškolské aktivity, záujmy, záľuby, dovolenky atď., to všetko primerane veku. Súd vychádzal, že priemerný príjem otca sa za predchádzajúce obdobie roku 2018 pohyboval preukázateľne a zároveň minimálne vo výške: 12.948,- eur ročne (výsledok hospodárenia spoločnosti po zdanení za rok 2018), t. j. mesačne 1.079,- eur plus príjem, ktorý si vyplácal zo spoločnosti každý mesiac cca 600,- eur mesačne a jeho minimálny mesačný príjem tak predstavoval sumu 1.679,- eur v čistom, čo zodpovedá aj jeho výdavkom, ktoré deklaroval. Príjem matky na rozdiel od otca pozostáva aktuálne len z materskej a prídavkov na dve maloleté deti + výživné na najmladšiu dcéru 300,- eur. Príjem matky je tak neporovnateľne nižší ako

príjem otca. Keďže matka je na materskej dovolenke a stará sa o dieťa mladšie ako 6 mesiacov, nemožno od nej ani spravodlivo žiadať, aby si svoj príjem zvýšila pracovnou činnosťou. Súd s prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti, s prihliadnutím na zárobkové možnosti rodičov, potreby maloletých detí primerané ich veku, uložil matke prispievať na výživu syna D. sumou 60,- eur mesačne a otcovi na maloletú K. sumou 200,- eur mesačne. Keďže maloletý D. bol zverený otcovi a mal. K. bola zverená matke, súd na žiadosť rodičov rozhodoval aj o úprave styku rodičov s maloletými deťmi, pričom bolo braté v úvahu, najmä aby maloleté deti medzi sebou nestratili súrodeneckú väzbu a aby tak víkendy strávili spolu, striedavo párne víkendy u matky a nepárne víkendy u otca. Pri úprave styku rodičov s maloletými deťmi bolo vychádzané z obsahu už existujúcej a prebiehajúcej úpravy styku na základe priebežne vydaných rozhodnutí okresného súdu v súbežne prebiehajúcich iných súdnych konaniach. Styk otca s maloletou K. upravil súd v rozsahu, ako to bolo upravené tamojším súdom v uznesení č. k. 1P/24/2018-269 zo dňa 19.11.2018, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, párne víkendy od piatku od 15.00 hod. do nedele 15.00 hod. Čas prevzatia a odovzdania maloletej K. upravil tak, aby deti mohli čo najviac tráviť spolu a tiež sa ho snažil prispôsobiť tréningom maloletého D. v O. H.. V prípade úpravy styku matky s maloletým D. súd upravil styk v znení rozsudkom schválenej rodičovskej dohody, ktorú rodičia uzavreli dňa 07.11.2019 v konaní o návrhu matky na úpravu styku vedenom pod sp. zn. 4P/15/2019. Súd výsluchom rodičov na pojednávaní dňa 12.12.2019 zistil, že rodičovská dohoda je oboma rodičmi rešpektovaná, tiež úprava styku otca s mal. K. prebieha v zmysle uznesenia sp. zn. 1P/24/2018 zo dňa 19.11.2018, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie. Maloleté deti v tomto režime už tiež fungujú a obe deti si na nastavený režim zvykli. Súd pri úprave styku vychádzal, že je v záujme maloletých detí mať pravidelný kontakt medzi sebou a budovať si súrodenecký vzťah a tiež mať pravidelný kontakt s rodičmi. Zároveň súd vzhľadom na problematické vzťahy medzi rodičmi, keďže medzi rodičmi je vzájomná komunikácia problematická, upravil aj stretávanie rodičov s deťmi počas vianočných a novoročných sviatkov, počas letných a jarných prázdnin. Súd pri úprave styku detí s rodičmi sa snažil úpravu styku napláňovať tak, aby ten rodič, u ktorého nebudú deti tráviť Vianoce, mal možnosť byť s nimi aspoň počas posledných vianočných dní a tiež s nimi tráviť novoročné sviatky. Počas letných prázdnin súd určil stretávanie sa rodičov s deťmi v dvojtýždňových intervaloch. Súd vychádzal z tohto, že v letnom období sa väčšinou plánujú rodinné letné dovolenky a súd tak vytvoril priestor obom rodičom na prípadné plánovanie aj dlhodobejších dovoleniek strávených spolu s deťmi. Súd zároveň uložil povinnosť rodičom na stretnutia maloleté deti riadne pripraviť, pričom príprava dieťaťa na styk nespočíva len v tom, že rodičia dieťa dostatočne na styk s otcom oblečú, ale príprava je aj „psychologická“, motivačná, aby sa deti na stretnutie s rodičmi tešili, čo však predpokladá aj spoluprácu rodičov. Súd tiež uložil otcovi povinnosť umožniť maloletému dvakrát do týždňa, a to v utorok a štvrtok od 20:00 hod. do 20:30 hod. telefonický kontakt s jeho matkou. Uvedená povinnosť bola otcovi uložená už v predchádzajúcom súdnom rozhodnutí na základe žiadosti matky, táto povinnosť sa dlhodobo realizuje a je v prospech opätovného vybudovania citovej väzby, zlepšenia si vzťahu medzi matkou a synom a tiež v záujme budovania súrodeneckých vzťahov. V závere napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že zamietol opätovný návrh na vykonanie znaleckého dokazovania za účelom detailnejšieho posúdenia osobnosti rodičov a zistenie, či z ich strany nedochádza k manipulácii a ovplyvňovaniu detí. Navyše v predmetnej veci bol vypracovaný znalecký posudok, k jeho obsahu bol vypočutý aj znalec, ktorý dal odpovede súdu na všetky otázky, ktoré boli potrebné pre rozhodnutie v merite. Okrem toho okresný súd vo veci nerozhodoval len na základe záverov znaleckého posudku, ktorý je len jeden z viacerých dôkazných prostriedkov. Tento si následne vo všetkých súvislostiach danej veci vyhodnotil a na podklade všetkých dôkazov vo veci rozhodol. Otázky, na ktoré súd prvej inštancie potreboval, aby znalec vo veci reagoval, boli súdu dostatočne ozrejmené, otázky boli v potrebnom rozsahu zodpovedané a samotná skutočnosť, že rodičia sa so závermi znaleckého posudku nestotožnili, resp. jeho závery neboli podľa ich predstáv, ešte neznamená, že je tu dôvod na nové znalecké dokazovanie. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

2. Proti uvedenému rozsudku podali odvolanie tak navrhovateľ, ako aj odporkyňa.

3. Odporkyňa nesúhlasila so zverením maloletého D. do starostlivosti otca a tiež ani s úpravou styku s deťmi počas víkendov. Nesúhlasila ani s časom odovzdania dcéry otcovi o 15.00 hod. v nepárne piatky a napokon žiadala rozšíriť telefonický kontakt so synom ešte o 1 deň, a to v nedeľu v čase od 20.00 hod. do 20.30 hod. Okresnému súdu vytykala nesprávne skutkové a právne závery, pričom v bližších podrobnostiach v prvom rade zdôraznila, že súdu predložila nespočetné množstvo dôkazov o manipulácii syna otcovi, a preto žiadala, aby bol vo veci ustanovený znalec, ktorý obavu matky buď potvrdí alebo vyvráti. V súvislosti so zverením syna do starostlivosti otca vyjadrila tiež presvedčenie o

zlyhaní kolíznej opatrovníčky. Nesúhlasila ani s určením výšky výživného s poukazom na jej príjmové možnosti a schopnosti. Momentálne je poberateľkou rodičovského príspevku v sume 220,- eur a dvoch detských prídavkov spolu v sume 48,- eur. Otec na dcéru neprispieva sumou, na ktorú ho zaviazal súd, t. j. 200,- eur mesačne. Výživné posielala len sporadicky. Matka na syna platí riadne sumu 30,- eur mesačne. Vyššia suma je pre ňu nevyhovujúca. S odovzdávaním dcéry otcovi v nepárne piatky o 15.00 hod. nesúhlasí preto, lebo v tomto čase býva dcéra spravidla ešte v materskej škole, a to až do 16.30 hod., načo ju zbytočne trhať a navyše ju matka chce pripraviť na kontakt na nepárny piatok. Čas preto navrhol ponechať cca 17.00 hod.

4. Navrhovateľ v podanom odvolaní súdu prvej inštancie vytykal nedostatočne zistený skutkový stav, nesprávne právne posúdenie veci (odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/, g/ a h/ CSP). Tiež podal odvolanie s odôvodnením podľa § 62 ods. 1 CMP. V ďalších podrobnostiach uviedol, že je ochotný platiť výživné, avšak nie v takej sume, v akej mu uložil povinnosť okresný súd, v sume primeranej jeho príjmu a životnej situácii. V nadväznosti na uvedené vyjadril presvedčenie, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav, predovšetkým pokiaľ ide o príjmy spoločnosti Petrex, s. r. o., ktorú otec vlastní. Vyslovil presvedčenie, že vo vzťahu k tejto spoločnosti nedošlo k dôkladnému prevereniu veci, keď nie je možné vychádzať z údajov webstránky finstat, na ktorej sú zverejňované obraty firiem aj v „brutto sumách“. Nedôsledne preveril/zistil súd prvej inštancie aj osobné, zárobkové a majetkové pomery na strane matky detí, ktorá si do svojich výdavkov účelovo zahŕňa aj platenie úveru jej matky. Tiež nie je pravdivé, že v spoločnej domácnosti žijú ony dve, v skutočnosti tam žije ešte vnuk starej matky a synovec matky K. E. a tiež druh matky Y. X.. Aj tieto osoby sa podieľajú na spoločných výdavkoch ohľadom výdavkov na domácnosť minimálne spojených s bývaním, čo do značnej miery ovplyvňuje aj vyvracia matkou deklarované výdavky na plyn, vodu, elektrinu a pod. Pokiaľ vydokladované výdavky na maloletú dcéru K. po spočítaní tvoria sumu 197,- eur, v ktorej sú zahrnuté všetky výdavky primerané jej veku a požiadavkám, nezrozumiteľne vyznieva rozhodnutie súdu prvej inštancie o uložení povinnosti otcovi prispievať výživným 200,- eur mesačne. Na výživnom sa majú podieľať obaja rodičia rovnakým spôsobom, a preto podľa presvedčenia je navrhované výživné v sume 70,- eur postačujúce, zodpovedajúce potrebám dcéry. Z uvedených dôvodov otec odvolací súd žiadal, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o uložení povinnosti prispievať na výživu maloletej dcéry zrušil a v tomto rozsahu vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Kolízny opatrovník v podanom vyjadrení odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, pretože súd prvej inštancie náležite zistil skutkový stav, a to aj z ďalších pripojených spisov, v konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie, bolo realizované zisťovanie názoru maloletého dieťaťa.

6. Odporkyňa v podanom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa poprela, že by spoločnú domácnosť tvoril aj synovec K., ktorý je navyše školopovinný, nemá príjem a trvalý pobyt má na adrese Y. Y., N. XXX/XX. Ku svojej starej matke chodí ako každý vnuk. Takisto Y. X. nežije s matkou v spoločnej domácnosti. V tomto smere už bolo predložené čestné prehlásenie. Na svojho syna prispieva a dokonca kúpil na svoju firmu nový automobil, ktorý používa matka, keď chodí za svojím synom D. na Q., teda preto, aby bola mobilná. Argumenty otca o potrebe zníženia súdom určeného výživného z 200,- na 70,- eur označila za nepochopiteľné a absolútne proti záujmom dcéry. Pritom priateľ matky, ktorý s ňou nežije v spoločnej domácnosti, prispieva na výživu maloletej K., hoci to nie je jeho dcéra. Pomohol aj pri prerábke rodinného domu, všetko robí nezištne aj napriek tomu, že na Slovensku sa zdržiava len pár dní po 6-týždňovom turnuse v zahraničí, kde si platí nemalú sumu za nájom bytu. Matka styk s dcérou otcovi umožňuje pravidelne, nikdy mu ju neodoprela, a preto je pre ňu zarážajúci prístup otca. Pokiaľ tento argumentuje tým, že na výdavkoch domácnosti sa podieľa aj priateľ matky, sám neuvádza, že tiež má priateľku, ktorá má prácu a už cca 3 mesiace žijú v spoločnej domácnosti v rodinnom dome G. č. s. XXX, ktorého výlučnou majiteľkou je matka.

7. Navrhovateľ v podanom vyjadrení k odvolaniu odporkyne trval na svojich doposiaľ prezentovaných tvrdeniach. Žiadal, aby obe deti boli zverené do jeho starostlivosti, v ktorom smere vytykal súdu prvej inštancie, že rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a ktorý nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie. Okresný súd nezobral pri rozhodovaní v úvahu konkrétnu situáciu a správanie sa matky detí, ktoré konanie má značný vplyv na psychický vývin detí. Tvrdenia odporkyne obsiahnuté v odvolaní označil za nedôvodné, účelové a zavádzajúce. V doplnení odvolania navrhovateľ uviedol dôvody, na základe ktorých žiadal o zverenie oboch maloletých detí do svojej osobnej

starostlivosti, ktoré riešenie označil za najlepšie možné v záujme maloletých detí. Počas celého obdobia rozchodu a odchodu manželky zo spoločnej domácnosti sa snaží, aby bol kontakt matky s deťmi zachovaný, o čom svedčia aj priložené dôkazy v spise, napríklad SMS správy, v ktorých nabáda matku k stretávaniu sa so synom. Taktiež má matka možnosť zúčastniť sa rôznych športových aktivít syna počas víkendov, o čom tiež doložil množstvo dôkazov SMS správ, kde ju k tomu vyzýva. Matka má možnosť tel. rozhovoru so synom 2x v týždni, no napriek tomu nabáda syna a umožňuje aj hovory s matkou v rámci jeho hovorov s dcérou, čím má vlastne zabezpečený telefonický kontakt navyiac. Práve matka je tá, ktorá od začiatku bráni styku s dcérou nezmyselnými ochoreniami dcéry, čo malo za následok, že kontakt s dcérou bol zo strany matky zmarený. Matka za celé obdobie od jej odchodu nedoniesla ani jediný krát dcéru na kontakt s bratom, čo môže potvrdiť aj sám syn D.. Súd mal vykonať ďalšie dokazovanie minimálne u dcéry a zistiť jej názor na možnosť žiť v spoločnej domácnosti s otcom a s bratom. Obzvlášť po tom, čo nikto z privolaných /soc. pracovníčky, psychologičky, organizácia - Kľúč, znalec,.../ počas konania jeho ako otca nespochybnil. Práve naopak, všetky posudky a vyjadrenia boli kladné či už v spôsobe výchovy, vzťahov s deťmi, domácnosti. O dcéru sa staral dôsledne a spoľahlivo do odchodu jej matky s priateľom a naďalej sa stará. Poukázal na to, že ak z manželstva pochádza viac detí a neexistujú prekážky u jedného z rodičov, tak súd v prvom rade prihliada na záujem detí, zachovanie čo najhlbších súrodeneckých väzieb a zverí všetky deti jednému z rodičov. K výroku súdu k výživnému na dcéru K. uviedol, že z dôvodu, že už Okresný súd Námestovo o tomto rozhodoval v inom konaní a toto nie je právoplatné, je potrebné, aby si odvolací súd vyžiadal tento spis, ktorý obsahuje vyjadrenie podrobne k výške výživného, ale aj vyvracia zavádzajúce informácie uvádzané matkou o jeho finančnej situácii a spoločnosti PETREXX s.r.o. Okresný súd nijako vec neskúmal a odvolal sa iba na neprávoplatné rozhodnutie iného konania o výživnom na dcéru. K výroku súdu o výživnom na syna D. tiež poukázal na to, že je na súde kompletný spis, ktorý podrobne popisuje situáciu, a preto považoval za správne, aby si aj tento spis súd vyžiadal. O svojich výdavkoch matka klame a zavádza. Súd nezobral v úvahu, že matka pracovala aj v iných firmách či už externe alebo interne a naďalej pracuje z domu aj počas materskej dovolenky. Toto tvrdenie potvrdzujú jej výpisy účtu, ale aj jej inzercie na rôznych internetových stránkach, o čom predložil dôkaz. Matka zavádza, že v spoločnej domácnosti nežije s priateľom, aby tak navýšila svoje výdavky na domácnosť a znížila svoju životnú úroveň, čoho následkom má byť nízka vyživovacia povinnosť na syna. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Martin č. k. 10Pc/16/2019-54 zo dňa 04.12.2019, v ktorom matka uvádza, že žije v spoločnej domácnosti so svojim priateľom. Výživné stanovené okresným súdom na základe nedostatočných informácií považoval preto za nedostatočné. Z toho dôvodu navrhoval, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že súd doplní dokazovanie vo veci o ďalšie nové skutočnosti, ktoré súvisia s prejednávanou vecou - vyjadrenie súdom ustanoveného kolízneho opatrovníka maloletého a vyjadrenie Mgr. M. K. - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, Oddelenie sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately, Referát poradensko-psychologických služieb, ktoré navrhovateľ navrhuje v súvislosti s preukázaním tvrdenia, že napadnuté rozhodnutie je v absolútnom rozpore so záujmami maloletého, keď ho zaväzuje tráviť čas počas určených víkendov v spoločnej domácnosti so súčasným partnerom odporkyne aj s prespaním, kde bolo preukázané, že s ním maloletý nemá vyvinutý pozitívny vzťah.

8. K doplnenému odvolaniu navrhovateľa podala vyjadrenie odporkyňa. Mala za to, že doplnením svojho odvolania otec len ukázal, že jemu od začiatku nejde o deti. V prvom odvolaní sa odvolával len na výšku výživného, avšak po podaní odvolania matky chce aj on obe deti do starostlivosti. Zároveň zdôraznila, že syn D. sa od augusta 2018 s jej priateľom nestretol, preto ide o vymyslené obavy z víkendov u nej. Tak isto sa D. vyjadril znalcovi Ďanovskému, že na víkendy k matke chodiť chce a nezmenil sa o nejakom strachu z jej priateľa. Matka mala za to, že syn bol za dva roky tak zmanipulovaný otcom, že jeho názor sa už do úvahy brať nemôže. Žiadala preto o ustanovenie znalca, ktorý by posúdil, či nedošlo k manipulácii otca so synom. Pokiaľ ide o vyjadrenie kolízneho opatrovníka, nesúhlasila, aby sa vyjadrovala k jej dcére kolízna opatrovníčka ÚPSVaR Námestovo, keď jej kolíznym opatrovníkom je ÚPSVaR Turčianske Teplice.

9. Navrhovateľ k vyjadreniu odporkyne uviedol, že synovec matky, ako aj jej priateľ v spoločnej domácnosti žijú, a preto by sa mali podieľať na výdavkoch na spoločnú domácnosť, čím sa znížia deklarované výdavky zo strany matky. Skutočnosť, že priateľ matky s ňou žije v spoločnej domácnosti, preukazuje aj rozsudok Okresného súdu Martin. Pokiaľ ide o výživné, on svoje reálne príjmy riadne zdokladoval súdu, avšak súd pre nevedomosť a neoverenie faktov považoval sumu uvádzanú v kolónke osobitné výdavky za jeho príjem. Poukázal na to, že matka mu odopiera styk s dcérou, o čom svedčí

aj konanie vedené pod sp. zn. 3Em/1/2019. Pokiaľ ide o úvery matky, táto pravidelne mení rétoriku o jej výdavkoch na úvery, najnovšie poukazuje na úver 3000,- eur od svojej matky, pričom splátky začali podozrivo odchádzať z jej účtu až rok po odchode zo spoločnej domácnosti. Dôvodom je len účelové zníženie výživného na syna. Naopak, jeho družka mu prispieva na náklady, keďže žijú v spoločnej domácnosti. Súdom určené výživné je pre neho likvidačné. Následne dňa 25.02.2020 otec doručil súdu podanie označené ako „Doloženie informácií k odvolaniu“, v ktorom detailne popisuje, že mu matka bráni v styku s dcérou K. a zároveň nezabezpečila ani jediný kontakt súrodencov, čím porušuje práva detí. Dňa 05.03.2020 doručil otec opätovne ďalšie vyjadrenie, v ktorom zopakoval svoje doterajšie argumenty a zároveň uviedol, že súhlasí s tým, aby bola vyšetrená tak jeho osobnosť, ako aj osobnosť matky. Následne dňa 09.03.2020 v ďalšom podaní navrhol doplnenie dokazovania výsluchom maloletého D., nariadením znaleckého posudku na psychologické a psychiatrické vyšetrenie oboch rodičov a kontrolného znaleckého posudku vo veci posúdenia vzťahov medzi rodičmi a deťmi navzájom.

10. Odporkyňa 07.05.2020 doručila súdu prvej inštancie vyjadrenie, v ktorom popísala priebeh posledného stretnutia s maloletým D., dňa 01.05.2020, kedy sa syn k nej správal urážlivo a otec si ju nahrával na mobilný telefón.

11. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaných odvolaní v rozsahu danom ustanovením § 65, § 66 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil v časti výroku III., ktorým uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu mal. K., nar. XX.XX.XXXX sumou 200,- eur mesačne tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej K., nar. XX.XX.XXXX sumou vo výške 140,- eur, ako aj v časti výroku V., ktorým upravil styk otca s mal. K., nar. XX.XX.XXXX tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou K., nar. XX.XX.XXXX každý nepárny víkend od piatku od 17.00 hod. do nedele 15.00 hod. tak, že dieťa si vyzdvihne a odovzdá v mieste bydliska matky a v stanovenom dni a čase vráti maloletú matke v mieste jej bydliska a napokon aj vo výroku VI., ktorým otcovi maloletého D. H., nar. XX.XX.XXXX uložil povinnosť umožniť maloletému telefonický kontakt s matkou maloletého tak, že otec je povinný umožniť maloletému trikrát do týždňa, a to v utorok, vo štvrtok a v nedeľu od 20:00 hod. do 20:30 hod. telefonický kontakt s matkou maloletého. Vo zvyšnej časti rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II., III., IV., V. a VII. potvrdil. Výroku I., ktorým súd rozhodol o rozvoze manželstva, sa nedotkol.

12. Krajský súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie. Vzhľadom na charakter konania (úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu) na základe podaných odvolaní podrobil prieskumu napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu.

13. Odvolací súd vo vzťahu k odvolaniam zdôrazňuje, že skutočnosť, že súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s predstavou účastníkov, nemohlo dôjsť k porušeniu ich práva na spravodlivý proces. V súvislosti s uvedeným odvolací súd tiež uvádza, že obsahom základného práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy SR resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Aj toto základné právo však nemožno interpretovať ako právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami. Inak povedané do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia musí však spĺňať kvalitatívne kritériá, ktoré sú definované v ust. § 220 CSP. V preskúmvanej veci napadnutý rozsudok tieto kritériá spĺňa. Súdom prvej inštancie logicky a zrozumiteľne odôvodnil všetky výroky napadnutého rozsudku. Povinnosťou okresného súdu nie je dať argument na každú námietku strany, ale vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam, ktoré sú pre rozhodnutie veci zásadné, k čomu aj v prejednávanej veci došlo. Tiež nie je povinnosťou súdu vykonať všetky účastníkmi navrhované dôkazy, keďže sám rozhodne, ktoré z vykonaných dôkazov vykoná. Tie, ktoré boli vykonané v prejednávanej veci, poskytujú dostatočný podklad pre rozhodnutie súdu.

14. Pokiaľ odvolatelia namietajú nedostatočné zistenie skutočného stavu veci, odvolací súd poznamenáva, súd prvej inštancie v prejednávanej veci vykonal dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v ustanovení § 191 ods. 1 CSP, súčasne spôsobom plne zodpovedajúcim princípom mimosporového konania, umožnil účastníkom realizáciu ich procesných práv a nadväzne zákonným spôsobom vyhodnotil aj meritum veci. Navyše ani pri rešpektovaní vyšetrovacej zásady nemusí vykonať všetky účastníkom navrhnuté dôkazy, pretože výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať, je výlučne na súde prvej inštancie, ktorý musí dbať na to, aby nevylúčil taký dôkaz, ktorý má preukázať rozhodnú skutočnosť tvrdenú účastníkom konania. Podľa názoru odvolacieho súdu boli v konaní preukázané všetky rozhodujúce skutočnosti pre samotné rozhodnutie vo veci samej.

15. Pokiaľ aj odvolací súd pristúpil k zmene niektorých výrokov rozsudku, vychádzal zo skutočného stavu zisteného súdom prvej inštancie a z vykonaného dokazovania, avšak dospel k odlišnému právnomu záveru od súdu prvej inštancie. Zároveň k návrhom na nariadenie znaleckého dokazovania za účelom zistenia prípadnej manipulácie otca s mal. D. a na doplnenie dokazovania vyšetrením psychického stavu rodičov a detí, ako aj ich vzájomných vzťahov odvolací súd konštatuje, že súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci poskytuje objektívny obraz. Odvolací súd doplní dokazovanie, len keď to považuje za vhodné a účelné (§ 68 CMP). V danom prípade odvolací súd nevidel dôvod dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie doplniť. Podľa názoru krajského súdu akékoľvek ďalšie dokazovanie v prejednávanej veci prvoinštančným, ale i odvolacím súdom by bolo nadbytočné. Odvolací súd preto ďalšie dôkazy nevykonával.

16. Krajský súd potvrdil výrok II. napadnutého rozsudku, ktorým bol na čas po rozvode manželstva maloletý D. zverený do osobnej starostlivosti otca a mal. K. do osobnej starostlivosti matky, keďže dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol o zverení maloletých detí v súlade so zisteniami vyplývajúcimi zo zisteného skutočného stavu vzhľadom na aktuálnu situáciu v rodine, v ktorej vládne výrazné napätie a v prípade mal. D. rešpektujúc jeho vôľu. V prípade mal. K., ktorá má iba päť rokov by nebolo vhodné oddeliť ju od matky, je v útlom veku, kedy najviac potrebuje prítomnosť matky. Zároveň aj zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že vzťah matky a dcéry je blízky, emočne nasýtený a teda neprichádza do úvahy jej zverenie do osobnej starostlivosti otcovi. S ohľadom na vek maloletej je takéto rozhodnutie súdu prirodzené a rešpektuje najlepší záujem dieťaťa. Pokiaľ ide o maloletého D., v konaní pred súdom prvej inštancie bol zistený aj názor mal. D., v rámci ktorého sa priklonil k tomu zostať v starostlivosti otca. V starostlivosti otca ani matky o mal. deti doteraz neboli zistené závažné nedostatky (čo vyplývalo z dokazovania vykonaného v konaní, najmä zo šetrenia pomerov v domácnostiach, správ zo školy), ktoré by odôvodňovali zmenu výchovného prostredia, keď fakticky takýmto spôsobom fungujú už dlhší čas. V danom prípade neprichádza do úvahy striedavá osobná starostlivosť, keďže takéto forma starostlivosti si vyžaduje spoluprácu a konštruktívnu komunikáciu oboch rodičov, ktorá je však výrazne narušená. Okrem toho, matka v súčasnosti býva v Y. Y. a teda prekážku pre striedavú osobnú starostlivosť predstavuje aj vzdialenosť bydlísk otca a matky. Zmena výchovného prostredia, či už vo forme striedavej starostlivosti, alebo zverenia oboch detí spoločne do starostlivosti jedného z rodičov, nie je v danom štádiu dôvodná, keďže rozvod rodičov nepochybne poznačil vzťahy v ich rodine, ktoré bude potrebné postupne stabilizovať. Súdom prvej inštancie upravená osobná starostlivosť o deti sa javí momentálne ako najlepšia v záujme oboch maloletých detí, i za cenu, že súrodenci budú rozdelení. Nedôvodná je v tomto smere námietka otca, že súd prvej inštancie rozhodol o zverení mal. K. do osobnej starostlivosti matky iba na základe znaleckého posudku. Súdom prvej inštancie znalecký posudok vzal do úvahy ako jeden z dôkazov, avšak jeho rozhodnutie vychádza zo skutočného stavu veci komplexne zisteného vykonaným dokazovaním.

17. Pokiaľ ide o výživné na mal. K., tu odvolací súd pristúpil k zmene časti výroku III. rozsudku a výšku výživného zo sumy 200,- eur určenej súdom prvej inštancie znížil na sumu 140,- eur mesačne. Súdom prvej inštancie zisťoval výdavky oboch rodičov, predovšetkým pravidelné, najmä náklady spojené s bývaním, výdavky na stravu, ako aj výdavky spojené s ošatením, zdravotným stavom, starostlivosťou o deti a domácnosť, pôžičkami. Podľa súdnej praxe pre určenie výšky výživného k maloletému dieťaťu sú rozhodujúce reálne zárobkové schopnosti a možnosti povinného rodiča, ktoré sú dané jeho subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, zdravotným stavom, vzdelaním, pracovnými skúsenosťami a pracovnou pozíciou), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existenciou pracovných príležitostí primeraných vlastnostiam povinného rodiča. Pre účely stanovenia

výšky výživného je potrebné skúmať majetkové pomery, životnú úroveň, počet iných vyživovacích povinností povinného rodiča. Súd pri určení vyživovacej povinnosti prihliada aj na odôvodnené potreby dieťaťa, ktoré môžu byť rôzne a sú závislé predovšetkým od veku, zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu obsahu jeho prípravy na jeho budúce povolanie a pod. Výživné pre dieťa totiž neslúži len na uspokojenie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (strava, ošatenie, obuv, atď.), ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby a pod.). V danom prípade predstavujú odôvodnené potreby mal. K. náklady na škôlku, stravu, ošatenie, bývanie, na krúžok - angličtinu. Maloletá nemá závažnejšie zdravotné problémy a vzhľadom na nízky vek 5 rokov má len bežné potreby primerané jej veku. Maloletá sa nevenuje zatiaľ žiadnemu športu. Vzhľadom na matkou deklarované výdavky, jej príjem a skutočnosť, že na financovaní nákladov na bývanie a stravu sa podieľa spolu so svojou matkou a (ako vyplynulo aj z konania pred OS Martin pod sp. zn. 10Pc/16/2019) aj s priateľom, ako aj na súdom prvej inštancie správne zistený príjem otca, považuje odvolací súd za opodstatnenú a odôvodneným potrebám maloletej zodpovedajúcu sumu výživného na mal. K. 140,- eur mesačne. Pokiaľ ide o výživné, ktoré je povinná platiť matka na mal. D., v danom prípade prvoinštančný súd po dôslednom zistení skutočného stavu veci správne ustálil výšku výživného, ktorá zodpovedá všetkým zákonným kritériám pre rozhodovanie súdu o určení výživného na maloleté dieťa. Príjem matky je preukázateľne výrazne nižší ako príjem otca, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania. Neobstojí tvrdenie otca, že ako vlastník spoločnosti poberá len mesačný príjem vo výške 500,- až 700,- eur mesačne. Odvolaciemu súdu bolo pri rozhodovaní známe, že iný senát 7CoP tunajšieho súdu určil výživné na maloletú K. v sume 130,- eur mesačne, a to rozsudkom č.k. 7CoP/17/2020-396 zo dňa 13. mája 2020, ktorým zmenil rozsudok Okresného súdu Námestovo z 24. októbra 2019 č.k. 3P/13/2019-279. K predmetnému uvádza, že citovaným rozsudkom senátu 7CoP bolo určené výživné len do času právoplatnosti rozsudku o rozvoze, pričom uvedeným rozsudkom nebol senát 11CoP viazaný. Na rozdiel od senátu 7CoP bol senát 11CoP konajúci v preskúmvanej veci toho názoru, že suma 140,- eur mesačne lepšie vystihuje tak odôvodnené potreby maloletej, ako aj schopnosti a možnosti jej otca.

18. Úprava styku rodičov s maloletými deťmi v zmysle výrokov IV. a V. rozhodnutia okresného súdu vychádzala zo zákonných kritérií v spojení so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami zistenými súdom v konaní. Úprava styku zohľadňuje proces udržiavania a prehlbovania vzťahu otca a dcéry a matky a syna tak, aby zostali súčasťou ich života, aby nedošlo k vzájomnému odcudzeniu. Rodičia sú povinní maloleté deti na styk pripraviť, aby styk prebehol v psychickej pohode a bezproblémovo. Upravený rozsah stretávania zodpovedá aj záujmu maloletých na upevňovaní súrodeneckých väzieb, keď môžu tráviť víkendy spolu, nepárne s otcom, párne s mamou. Rovnako aj úprava stretávania počas sviatkov a prázdnin umožní predchádzať konfliktom napríklad pri plánovaní dovolenky. Odvolací súd ale uznal za dôvodnú odvolaciu argumentáciu matky a korigoval čas začiatku stretnutia mal. K. s otcom tak, že otec je oprávnený stretávať sa s mal. K. každý nepárny víkend od piatku od 17.00 hod. do nedele 15.00 hod. Zmena času začatia styku je odôvodnená skutočnosťou, že maloletá navštevuje materskú školu, v ktorej ostáva do 16.30 hod., a teda určenie času začatia styku od 17.00 hod. bude vhodnejšie, nenaruší sa bežný denný režim maloletej. Odvolací súd zdôrazňuje, že obaja rodičia sú povinní vytvárať podmienky pre hladký priebeh týchto stretnutí. Rodičia sú povinní práva svojich detí nielen deklarovať, ale najmä rešpektovať a v maximálnej miere sa im prispôbiť.

19. Odvolací súd pristúpil aj k zmene výroku VI. rozsudku a rozšíril telefonický kontakt matky s maloletým D. a otcovi uložil povinnosť umožniť maloletému kontakt s matkou trikrát do týždňa, okrem utorku a štvrtku od 20.00 hod. do 20.30 hod. aj v nedeľu od 20.00 hod. do 20.30 hod.

20. Odvolací súd apeluje na oboch rodičov, aby sa v záujme svojich maloletých detí snažili v čo najväčšej možnej miere o vzájomnú úctu a rešpekt. Nie je vhodné, aby stretnutia mal D. s matkou mali taký priebeh ako doposiaľ, vzniknutá situácia poškodzuje iba mal. dieťa. Rodičia si nevedomujú, že deti iba traumatizujú a že ich správanie sa nepochybne odrazí v budúcnosti aj na psychickom stave detí. Deti majú právo na oboch rodičov a i keď už rodičia spolu nefungujú ako manželia, aj naďalej sú obaja zodpovední za ich výchovu. Tak osoba matky, ako aj otca je nevyhnutná pre správny vývin a vývoj maloletých detí. I keď je dieťa v starostlivosti iba jedného z rodičov, aj druhý rodič má zachované všetky rodičovské práva a povinnosti a i keď tieto práva nevykonáva bezprostredne, nie je pozbavený práva dieťa vychovávať. Toto právo sa realizuje stretávaním sa rodiča s deťmi, pričom týmto spôsobom sa zabezpečí udržanie a upevňovanie citovaného vzťahu rodiča s maloletými deťmi. V tomto smere je preto

potrebné predovšetkým, aby sa otec zdržal akýchkoľvek prejavov týkajúcich sa jeho vlastného vzťahu k matke a snažil sa maloletého D. usmerniť a aj svojim správaním prispievať k rozvíjaniu a upevňovaniu jeho vzťahu s matkou.

21. Vecne správnym je aj výrok napadnutého rozsudku o trovách konania (výrok VII.), ktorý plne zodpovedá ust. § 52 CMP aplikovaného súdom prvej inštancie na prejednávajúcu vec.

22. Výrok o trovách odvolacieho konania sa zakladá na aplikácii ustanovenia § 52 CMP.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa

rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)